

Lyndon Larouche diskuterer med LPAC Komite for Politisk Strategi, 31. aug. 2015

Følgende er uddrag. Hele diskussionen, samt video, kan ses her:

<https://larouchepac.com/20150831/lpac-policy-committee-lyndon-larouche-august-31-2015>

Manhattan-projektet

LYNDON LAROUCHE: Jeg tror, tiden er inde til at indføre nogle ord om, hvad vi har foretaget os i de seneste uger. Vi har faktisk gjort det, at vi er gået over i et reelt skift af det faktiske center for vores aktivitet, til Manhattan, og har taget de andre dele af vores nation og orienteret dem mod vores base på Manhattan, for det er det naturlige centrum, som Alexander Hamilton ville have insisteret.

Så vi bør sandsynligvis gøre det, at vi må forstå, at dette skift er sket, at vi ikke længere er en flok separate folk, der flyder rundt i forskellige områder af landskabet, men at vi er en sammenhængende, forenet organisation, der i det væsentlige er centreret på Manhattan. Og vore aktiviteter vil mere og mere blive centreret på Manhattan. Dette vil meget typisk involvere sådanne ting som, at, i Manhattan-organisationen har vi en organisation, der fungerer som et centralt referencepunkt, mere og mere på Manhattan.

De andre dele af organisationen i USA i særdeleshed, ligger faktisk inden for denne ramme. Med andre ord, så er orienteringen lige som en magnet. Manhattan er magneten. Og de forskellige andre dele af organisationen er lokaliseret og tiltrækkes og er bundet til denne magnet. Denne forandring er meget vigtig, for, når vi har at gøre med små grupper af folk, der hver især forsøger at køre deres eget job, falder det ikke for godt ud. For vi har brug for en politik for organisationen som helhed. Og den slags ting, som vi var tvunget til at gøre under disse andre betingelser, var, at vi havde: ”Åh, han er der”; ”Åh ja, jeg husker, at han var der tidligere”; ”Åh ja, jeg husker hende”; ”Åh, vi har nogle ideer”; ”Åh ja, vi har også nogle ideer”; ”Åh, han har også nogle ideer”. Og derfor får man

en slags kaos, intellektuelt kaos, der svækkede os, svækkede vores evne til at gøre det, vi må gøre, og fremstille os som en faktor, *i USA som sådan*. Det har i nogen tid ikke været tilfældet.

Jeg mener, at vi nu, med de seneste ugers udvikling, kan sige, at dette er fuldt ud etableret, og vi kan nu sætte det på dagsordenen som et faktum. Vores operationscenter som en organisation ligger nu i det væsentlige på Manhattan, i vores base på Manhattan. Vi er også ved at trække folk ind fra forskellige steder i USA, til en tættere, umiddelbar arbejdsrelation med Manhattan-organisationen. Og det er den bedste måde at få jobbet gjort på.

Så det er en lille forandring, og vi vil få det sjovt. Jeg tror, at nogle af de folk, der er på listen derude, vil have nogle overvejelser om denne idé. Og jeg tror, de fleste af dem præcis vil forstå, hvad de skal gøre i henhold hertil.

DIANE SARE: Jeg tror det. Jeg mener, du har nu været med til otte eller ti af disse lørdags-diskussioner med dette netværk af Manhattan-operationen (”Manhattan-projektet”). Og man ser i dette forløb, at folk virkelig er glade for at gå ind i denne dialog med dig. De vinder i selvtillid og indsigt, og hver uge repræsenterer et gearskift opad i forhold til de forudgående diskussioner. Og jeg ved fra det, folk siger, at det afgjort følges i hele landet, og det har en indvirkning ...

MICHAEL STEGER: En måde at se det på, er den forskel, der har udviklet sig med det, du har skabt med Manhattan-projektet. Vi ser det meget i Bay Area i Californien og på hele Vestkysten. Man begynder at få en fornemmelse af, at vi leder landet, at det, at landets regeringsinstitutioner tolererer Obama, er så foragteligt. Denne præsident er psykotisk i enhver form. Og dog er modstanden mod ham langt mindre, end den burde være. Det, vi nu ser, med den måde, du har intervenseret på, Lyn, er, at der begynder at komme en opfattelse af, at organisationen repræsenterer landets lederskab. Den bekæmper ikke bare et eller andet, men leder og repræsenterer faktisk en højere opfattelse af menneskeheden, der er afgø-

rende for at få denne præsident ud af embedet på kort sigt. Det synes at være en betydningsfuld forskel, i hvert fald for den kursændring med det, vi nu gør.

LAROUCHE: Jeg har et svar på det. Men pointen er, at vi må erkende, at vi befinder os på randen af en atomkrig, et atomangreb. Det er, hvad vi står overfor. Obama er det instrument, der, i det mindste implicit, definerer problemet; og vi står på randen af en atomkrig.

Se, en atomkrig – og gå tilbage til det, der skete med Cubakrisen. Cubakrisen var i realiteten en virkelig atomkrig. Men! Der skete det, at præsidenten, sammen med russerne, i realiteten aflyste den.

Det, der nu er sket, er, at Obama har sat den i kraft. Og den er aktiv nu. Det er nu en trussel mod hele menneskeheden. Det kunne endda blive hele menneskeheden udslettelse, når man ser på, hvilke kapaciteter, man har; USA's styrker; de europæiske styrker; og Rusland; også Kina, hvilket ikke er irrelevant, men ligesom er til den skæve side i forhold til denne operation. Så vi er altså på randen af en form for krigsførelse, der kunne ske, hvad dag eller uge, det skal være. Vi ved ikke helt, hvad planen er.

Det vigtige for os er derfor at erkende, at denne situation er den umiddelbare situation for alle borgere i USA lige nu – undtagen for de dumme. Nej, det er sandt, det er absolut sandt. Der er folk, der siger, "Nej, det kan ikke ske. De vil ikke lade det ske. Det vil ikke komme dertil."

Og Obama er selvfølgelig en abnormitet. Han burde aldrig have været præsident. Manden var moralsk inkompetent til at blive præsident. Jeg fulgte hans karriere meget tæt, og i begyndelsen af hans første embedsperiode indså jeg, hvad denne bums er: Han er et komplet falsknummer, og han er et instrument for ondskab.

Så denne form for problemer må blive erkendt, og vi må have en anskuelse blandt nationerne generelt om, at dette problem eksisterer. Rusland ved, at denne trussel eksisterer. Italien ryster ved tanken. Frankrig føler sig ikke ligefrem godt tilpas ved det hele. Og sådan er verden, verden som helhed har det sådan: Vi kunne blive omgivet af en atomkrig. Vi må forstå, at vi har et ansvar for at bidrage til at sikre, at dette ikke sker.

SARE. Ja. En af strategerne fra Kennedy-æraen, William Polk, har netop skrevet en kronik, hvor han diskuterer det vanvittige i disse krigsspil. At folk havde konstrueret et scenario, hvor USA eller NATO lancerede et "begrænset atomangreb" på det daværende, i 1960'erne, Sovjetunionen – i dag Rusland – og at Rusland ikke responderede. Det i sig selv bør være grund til at komme for en rigsret. Dette er ren dokumentation for sindssyge, at nogen overhovedet så meget som ville tænke sådan noget.

Det understreger også det sindssyge i at stole på matematik og computermodeller, for det har intet som helst med virkeligheden at gøre, og hele den menneskelige art kunne blive udslettet, hvis vi går med på en sådan antagelse. ...

LAROUCHE: ... Vi har et ansvar for at fokusere på Manhattan som det logiske centrum for USA – siden hans (Hamiltons) præstation. Vi må derfor, med vores relation til det, der foregår på Manhattan, må vi fokusere

opmærksomheden, i hele nationen, på, at dette er spørgsmålet, og sige, "Hvad vil du gøre her? Hvad vil du gøre ved dette spørgsmål? Vil du lade Obama begå vold mod dig ved at indlede en atomkrig, som du ikke vil overleve?"

Det er, hvad der kræves her, vi må have et praktisk fokus; og vi lægger ansvaret på en del af USA, og jeg ville vælge – ikke Washington, Washington er umulig, ingen ved, hvad der foregår i Washington, faktisk. Jeg mener, de – deres hjerner er ...

SARE: Jeg er ikke sikker på, vi ville ønske at vide det, hvis vi kunne.

At tænke på nationalt plan

LAROUCHE: Ja, jeg tror, en hjerneskade spiller en vigtig rolle her. Men man må lægge ansvaret der, hvor USA's centrum er, Alexander Hamiltons centrum. Manhattan er der stadig: Alexander Hamiltons grav ligger der. Og nogle mennesker har bemærket dette her, og det er, hvad vi må gøre.

Vi må få en opfattelse at et nationalt identitetsbegreb, og vi har ikke et nationalt identitetsbegreb. Vi har, I ved, ligesom lokale bondeknolde, ikke menneskelige væsener som sådan, ikke borgere. Det, der er nødvendigt, er at mobilisere folk, der er borger-orienteret, der er helliget til nationen som helhed, ikke til regionale overvejelser, og sige, "Nej! Vi vil ikke lade dette ske." Det ville være let at gøre.

Problemet er, at vi har haft to embedsperioder nu, i realiteten fire, præsidentperioder, og det har nedbrudt hinden, det ydre beskyttelseslag, om vores nation. Vi må derfor genopbygge denne hinde igen, og dette er den bedste måde at gøre det på: Brug Manhattan som instrumentet. Og folk på Manhattan er meget villige til at gøre den slags ting. Det er en af goderne ved det.

JASON ROSS: De er mere villige til at tænke end andre.

LAROUCHE: Ja! Jeg ville sige, at det var en meget god måde at udtrykke det på.

ROSS: Det, der er mærkeligt ved lokalisme, det er, at folk har interesser, der er lokale eller meget personlige, Lyn, i realiteten må ens personlige interesser hæve sig op på nationalt niveau. Jeg mener, nationen er det instrument, gennem hvilket vi virkeliggør vores højeste forhåbninger, og virkelig har indvirkning på samfundet på den mest betydningsfulde måde, og udvikler den form for videnskabelige gennembrud, vi har brug for, gennemfører økonomisk udvikling og økonomisk retfærdighed på en større skala; det er bizart ikke at have en national orientering, selv i ens personlige udsyn.

Det var den kamp, Hamilton førte, for at få et nationalt udsyn. For at sige, vi vil vælge og være ansvarlige for at fastlægge principper og kursen, vi skal følge, og få en national kurs. Nogle mennesker ønsker måske ikke at beskæftige sig med så stort et spørgsmål og har det bedre med at overlade det til den usynlige hånd eller markederne, men vi ved, hvem der kører dét. For beslutninger træffes på denne bredere skala, og det giver mening at være aktiv, som ens identitet, og handle på et nationalt plan.

MEGAN BEETS: Jeg mener, at hvis man ser på op-rindelsen til din reference, begrebet om nationen, så går det tilbage til Nicolaus af Cusa (Nicolaus Cusanus). Og det var det, jeg fandt så slående i den udviklingsproces, der fandt sted med din Manhattan-dialog, at de afgørende spørgsmål, som Cusa anbragte ved grunden af sin grundlæggelse af begrebet om en nationalstat, var nye ideer om menneskets natur, og hvad dette nødvendiggjorde mht. en samfundsstruktur for at gennemføre og opfylde dette potentiale. Det, jeg lagde mærke til i din dialog med Manhattan, er, at mellem spørgeren og dit svar, så begyndte der at udvikle sig i publikum spørgsmålet om, hvad menneskets natur er? Hvordan tager jeg skridtet fra begreberne om menneskets natur og til at overveje mine handlinger i samfundet i dag? ...

SARE: En ting, jeg gerne vil sige om det, Megan (Beets) sagde om Cusa, og hvad det vil sige at være menneskelig: Man ser virkelig arven, den rådne arv fra Jefferson, Jackson, Sydstatskonføderationens udsyn, i folks respons til flygtningekrisen. Jeg havde en samtale med en person i morges, der sagde, »Ja! Obama burde stilles for en rigsret fordi han lader 10.000 syrere komme ind i USA!« [der gispes vantro]

Og jeg sagde, ”Ja, og dræber hvor mange?”. Jeg sagde, ”Ved du, at der er 60 millioner flygtninge pga. Obama, de krige, han har skabt?” Og fyren stoppede faktisk; han stoppede faktisk.

Men folk er tossede mht. det, de tror at være en nation vil sige. For de ved ikke, hvad det vil sige at være et menneske. De tror, det betyder en hudfarve, en religion, et stykke land, alt sammen noget, der ligger uden for det, som et menneskes faktiske identitet er.

Jeg mener om denne krigssituation, det, som Obama har skabt, man kan virkelig – stanken er simpelt hen så rådden. Det er så ondt, og folk bliver bange og forfalder til at tænke på den måde, og så kan de ikke organisere sig ud af det.

Den menneskelige art er unik

LAROCHE: Jeg har en særlig opskrift for, hvordan man håndterer det problem, med folk, der bliver bange for noget. For kendsgerningen er, at den menneskelige art er en unik art. Der er intet dyr, der tåler sammenligning med den menneskelige art, slet ikke. For forskellen til menneskeheden er, at mennesket dør, og fortryder ikke døden. Man græder måske over døden, og de er måske kede af dødsfaldet, over dødens kendsgerning; men hvis man har et samfund, der er skabende, hvor samfundets medlemmer gør fremskridt mht. videnskabelig kunnen, f.eks., så bliver kendsgerningen om deres død en retfærdiggørelse af deres liv. Det, der er gået tabt i denne sammenhæng, er, at denne forbindelse er gået tabt, denne forbindelse accepteres ikke. Pointen er, at folk som jeg vil dø; og hvad så? Spørgsmålet er, vil der være kommet noget bedre, mht. fremkomsten af videnskabeligt fremskridt, der retfærdiggør min egen eksistens, at jeg har levet? Hmm?

Og når folk har fattet denne forståelse, om menneskeheden fortsatte beståen, at folk døde! Vi kender f.eks. helte, der døde; vi har hele undersøgelser af historier om

helte, og de var gyldige helte; men ser man nærmere efter, på f.eks. Alexander Hamilton, igen, eller andre, det samme, som var store opdagere, så gjorde deres opdagelser menneskets fremskridt muligt, især USA's fremskridt. Det, folk derfor har tabt med deres tossede, sataniske overbevisninger; og de er bogstavelig talt sataniske, de siger, ”Du er død!” ”Det er forbi, det betyder intet mere. Du har ingen pris. Du er intet værd for menneskeheden.”

”Nej”, siger jeg, ”Nej, den kommer du ikke langt med, kammerat! Vi døde vil gøre noget ved dig, for at smække dig, hvis du ikke holder op med at gøre det der!” For, man fjerner meningen med deres eksistens. Med andre ord, man fjerner deres egen mening med deres eksistens, det faktum, at de var knyttet til nogen levende, der er deres levende efterfølgere, og som bærer missionen videre, til fremskridt. Men problemet er, at vi ikke har den form for overbevisning; vi har ikke længere denne form for religiøs overbevisning mere. For de største personer i historien, der er døde, erkendte alle dette, som en gruppe, erkendte præcis, hvad det vigtige spørgsmål er.

Derfor, i dette tilfælde, så står vi over for store krige, lige nu. Vi trues af en stor atomkrig. En masse mennesker bliver dræbt i sådan en atomkrig, selv i en middelstor én. Så hvad er så meningen med livet? Bliver du totalt modløs og siger, at livet er meningsløst, fordi de døde? Nej, slet ikke! Spørgsmålet er, emnet er, bliver folk, måske, dræbt? Ja! Dårligt! Ja, uden tvivl. Men! Folk vil overleve, fordi de skabte videnskabelige og relaterede former for fremskridt i menneskets rolle. Det har været menneskeheden historie. Det er princippet; det er det religiøse princip, det eneste, anstændige, religiøse princip vedr. menneskeheden, er præcis dette.

Er der en forbedring i menneskeheden fremtidige historie som en konsekvens af dette? Det er pointen! Og det bliver ikke diskuteret i disse spørgsmål. Det er det, som Obama, med sikkerhed, ikke har noget begreb om. Og derfor er han ikke virkeligt menneskelig. Han kaldes måske et menneske, men hans billet er ikke blevet stemplet. [latter] ...

LAROCHE: ... Vi må få folk tilbage til at finde en virkelig moralitet. Folk i USA generelt har ingen moralitet. Nogle folk kalder sig religiøse, man har denne form for religion, hin form for religion, den ene, den anden slags religion, men de ofrer ingen opmærksomhed på situationens virkelighed. De ofrer ikke menneskets fremtid nogen opmærksomhed. De græder for de døde, men de finder ikke, at der udsprang et nyt liv fra dem, der døde. Hvilken er, hvad meningen med de døde menneskers liv sluttelig er. Hvis de er døde, var deres død så frugtbar, i betydningen, at de fortsatte, og skabte noget nyt, der var bedre, og fremskridt?

Se på den ’Grønne’ politik. Folkene, der er tilhængere af den grønne politik, er faktisk sataniske; den er iboende satanisk. Det er den grønne politik karakter, fordi den intet siger om fremtiden. Den siger, ”vi har for mange mennesker”. Det er noget vrøvl. Vi kan have mange mennesker, hvis vi vil. Men vi vil ikke eliminere mennesker. Man vil ikke eliminere den menneskelige art, man

vil ikke have det, som Californiens guvernør, der er ond, gør i dag. Han er satanisk ond! Hans fader var ikke satanisk ond, men det er han. Faktum.

Så problemet er, at vi har mistet ideen om vigtigheden af den menneskelige arts udødelighed. De enkelte medlemmer af den menneskelige art dør; det er vitterligt, alle er døde, mere eller mindre, og de vil dø. Men! Hvad, hvis der kommer noget fra dem, gennem deres udvikling, som børn, unge mennesker og skabende voksne? Nej, menneskeheden fortsætter. Og de mennesker, der huskes, huskes af denne grund. De huskes, fordi det var dem, der skabte mulighederne; som den levende person er i stand til at erkende.

Så hele denne idé med døden og mennesket osv., er i realiteten dårlig ('rotten'), for den erkender ikke virkeligheden. Virkeligheden er, at det menneskelige intellekt er den eneste form for levende væsen, der rent faktisk har et aktivt, skabende intellekt. Intet dyr har et aktivt viljemæssigt, skabende intellekt. Og det er vigtigt, at vi har mennesker med skabende intellekt, der er i live, så længe vi kan beholde dem! Når vi løber tør for dem, der allerede er i live, vil vi have en ny, frisk produktion til at genforsyne vore behov.

Det er sandt! Det er en kendsgerning! Når man ser på samfundet på disse betingelser, og siger, "ja, alle dør, hvad så? Men lad os tale om, hvad de gjorde. Lad os huske, hvad de gjorde. Og huske, at måske skulle vi tænke på, hvad de gjorde; og bruge det som grundlag for at gå ind i fremtiden".

Det er, hvad et uddannelsessystem skulle forestille at være; det er ikke for at lære folk at bøvs. Det er netop det! Det er vores holdning til menneskeheden, der er fordærvet i USA, i vid udstrækning, i dag! Der er sikkert mennesker, der udgør undtagelsen i denne henseende. Men de bliver afskrækket. "Vi har for mange mennesker", siger de. "Vi må reducere den menneskelige befolkning."

Jamen, jeg ville gerne have den befolkning af mennesker, der ikke tror på at fremme menneskelige væsener, reduceret! Jeg vil have flere menneskelige væsener! Vi kan efterfølgende komme af med de dér fyre. ...

... Man antager, at man må gøre noget for at skabe en bedre fremtid for menneskeheden, før de levende mennesker dør! Det er det vigtige, og når man har den form for værdi, er man ikke mismodig; det er man ikke, fordi man ved, at der er en fremtid for menneskeheden. Og man har en idé om, hvad fremtiden er, fordi man har de menneskers eksempel, som skabte nye principper.

Hvis man derfor lever et sådant liv, siger man bare, "OK, nå ja, jeg skal dø. Men vi har nogle mennesker rundt omkring, der vil gøre ting, der vil kompensere for dette."

CHRISTIE: I Platons dialog Menon, og også i andre, diskuterer han den idé, at evne til at skabe andre mennesker, der kan tænke, er af den højeste, intellektuelle standard; med andre ord, at præstere denne tradition med et intellektuelt liv er virkelig den største, intellektuelle præstation. Og det er også værd at bemærke, at helligelsen til denne opgave, også er – eller helligelsen til rent faktisk at have en kultur, der gør det muligt for fremtidige menne-

sker at tænke som en intellektuel udfordring, også er fundamentet for alle skabende gennembrud. For, ingen videnskabsmand eller kunstner gør nogen sinde noget bare til nytte for sig selv; det kan godt være, de har nytte af det, men de er altid forpligtende engageret over for fremtiden.

LAROUCHE: Vi har to eksempler: Der er Kepler. Kepler var den første, der opdagede, at der var en form for orden i Solsystemet. Nu har vi spørgsmålet om de mere avancerede overvejelser om Solsystemet og videre endnu, og det er aktuelt nu.

Så vi ved, at vandforsyningen, der er til rådighed for os, er langt større, end vi hidtil har troet; den forsyning af ferskvand, som menneskeheden behøver, er større end hidtil antaget. Faktisk er der mere vand, som kommer fra Galaksen, end der er vand, der kommer fra Jorden: Hvad bekymrer I jer for? Og denne form for overvejelser, mener jeg, er dem, der motiverer til optimisme.

ROSS: Og de Grønne, for det første, ønsker at slå folk ihjel. De folk, der så overlever, vil have fået deres menneskelighed fjernet – hvis de går med på den ideologi, der siger, at grunden til, at vi må dræbe folk, er, at hvis vi ikke gør det, bliver vi overbefolket – for så vil vi aldrig opdage noget nyt. Så det er grundlaget: når man fjerner deres menneskelighed, siger de, at der er for mange mennesker,

Hvis vi fjerner – og det var din pointe i 1970'erne, da bogen, 'Grænser for vækst', blev udgivet med disse latterlige ekstrapoleringer om, hvordan forurening nu ville have dræbt alle mennesker; vi ville faktisk være død for flere årtier siden, iflg. denne dumme bog. Og da du så tilbageviste dette i din 'Der er ingen grænser for vækst', og i dit arbejde med økonomien, påpeger du, at det, som disse fyre har gjort, er, at de har sagt, "Lad os undersøge en falsk, menneskelig økonomi, hvor der aldrig sker noget nyt; der er ingen ny videnskab, der er ingen teknologi", så konkluderer de, at resultatet er en ødelæggelse af ressourcer, en overvældende forurening, og deres konklusion er ikke, at få videnskabelig udvikling, men blot at dø på en blidere måde! Eller dø tidligere, eller dræbe folk, så vi ikke når til dette punkt.

Hvis man fjerner det menneskelige fra det, vi er som art, så får man en katastrofe. Svaret er: Vær menneskelig.

LAROUCHE: Svaret er, ud over dette, er en udvikling af menneskeheden, som med det galaktiske system nu, som det var med Kepler før det; at, hvad er formålet? Det er ikke en ting, det er et formål. Hvordan skete det? Menneskeheden gjorde det! Menneskeheden skabte muligheden for en udvikling af menneskeheden, der ellers ville have været umulig. Vi har nu, med et galaksesystem, og når vi ser på det, ved vi, at det er en fremtidig mulighed, udover alt, vi hidtil har troet, og det virker. Vi ser tilbage på Kepler, og tror man, vi nogen sinde ville have forstået noget som helst om Solsystemet, hvis Kepler ikke havde gjort, hvad han gjorde?

Denne form for videnskabelige opdagelser er således afgørende for menneskehedens eksistens som den menneskelige art; i modsat fald er han bare et dyr. Og jeg ville sige, at enhver, der ikke er enig med mig, tilbyder dyr.